

økonomien og teknologien, og derfor er der brug for hjælp.

Redegørelsens omtale af Ignalinapakken er vigtig i den sammenhæng, også som illustration af, at Danmark kan være med til at gøre en forskel, når det gælder en indsats i forhold til de Central- og Østeuropæiske lande.

Og jeg er for så vidt enig, når hr. Peter Hansen-Nord, Venstres ordfører, som jeg tidligere i debatten var lidt efter, siger, at der er langt større problemer med de usikre kernekraftværker i de lande, end vi oplever med Barsebäck, som nu er besluttet lukket, og at der i virkeligheden set i forhold til dette værk, som ligger i Københavns umiddelbare nærhed, er meget mere at gøre derovre. Vi glæder os i Kristeligt Folkeparti over, at det bliver lukket, det skal der ikke herske tvivl om, men jeg er enig i, at hvis man ser på det proportionsmæssige, så er problemerne med de usikre kernekraftværker i Central- og Østeuropa af langt større dimensioner, end når det gælder Barsebäckværket.

Internationalt set er det vigtigt også at erkende – det har jo også været forudsætningen for de energireformer, som Kristeligt Folkeparti har taget del i i de sidste par år – at EU spiller en stadig større rolle. Det gælder ikke kun på el- og gasområdet, når vi taler om liberalisering; det gælder f.eks. også på det område, som vi tillægger stor betydning, nemlig normområdet.

Jeg sagde måske tidligere, at EU her spiller en stor rolle, og det gør det måske netop ikke, som jeg ser det i øjeblikket, men EU kunne have en stor betydning, hvis vi bl.a. fra dansk side var med til at sikre nye initiativer og ny fremdrift netop på det område, hvor vi tidligere har påvirket EU i en positiv retning. Jeg synes, når det gælder de instrumenter, der ligger lige på den flade hånd for os i EU-sammenhæng, at vi dér i højere grad skulle bruge EU til at være en miljøets provokatør, også når det gælder om at reducere energiforbruget i EU ved hjælp af et instrument som normer.

Danmark er i international sammenhæng et udstillingsvindue, når det gælder energi- og miljøteknologi, og også når det gælder energi- og miljøpolitik, også selv om vi ikke er de bedste på alle områder. Jeg synes, det er vigtigt, at nogle af de elementer, der indgår i de energireformer, som en række partier har besluttet sig for her inden for de sidste par år, også peger i denne foregangsretning.

Må jeg bare pege på elreformen og det element i elreformen, der hedder CO₂-kvoter, som nu behandles i Europa-Kommissionen. Det synes jeg er et meget godt eksempel på, at dansk energipolitik er fremsynet, hvor vi nu med hensyn til den behandling, forslaget får i Kommissionen, også må sige, at det ikke kun skyldes, at der kan være problemer på området, men at vi også lige præcis har været foregangsland, og derfor er der noget nyt for Kommissionen at tage stilling til. Behandlingen af det danske forslag på det område her vil danne præcedens for behandlingen af tilsvarende forslag fra andre medlemslande. Det synes vi er noget af det, der er perspektiver i med hensyn til elreformen, og som altså peger længere end blot til det, der sker her i Danmark.

Vi er tilfredse med den gradvise liberalisering, der nu er lagt op til på både el- og gasområdet, og vi er da især tilfredse med, at det er lykkedes at få etableret brede politiske flertal omkring disse reformer. Og jeg vil i modsætning til hr. Søren Kolstrup fra Enhedslisten, der tidligere næsten fik det til at se ud, som om dansk energipolitik tidligere har baseret sig på et flertal, der så noget mere snævert ud end det, der er bag de brede energireformforlig her, sige, at dansk energipolitik gennem alle årene, for så vidt angår de grundlæggende ting, faktisk har været baseret på endog særdeles brede politiske flertal og altså fortsat gør det, og det mener jeg er en styrke.

Der er opnået en balance mellem på den ene side den frie konkurrence og markedskræfterne og så på den anden side hensynet til, at det ikke skal gå ud over miljøet og forbrugerne.

Vi ser frem til etableringen af VE-markedet i 2002. Det er afgørende, at det marked faktisk bliver en succes, som vi ser det fra Kristeligt Folkepartis side. Det er ikke nemt, også fordi vi her forsøger os på et nyt område, om jeg så må sige, og det er et problem, også for de aktører, som skal agere i et kommende VE-marked. Vi har allerede set, at vindkraftudbygningen, som vi vurderer det i hvert fald, lider under, at tingene ikke er på plads endnu. Det må vi desværre leve med, for vi må altså også tage os den tid, det tager at få etableret et solidt VE-marked.

Vi er tilfredse med, at vi med de energireformaftaler, der nu er indgået, også har fået givet biomassehandlingsplanen et skub fremad, også selv om der er blevet sat en ny måldato, der nu hedder 2005, for opfyldelsen af målene. Der har efter vores opfattelse måske været en